

Expedient núm. 2022/4421

Sol·licitud d'inici de procediment de revisió d'ofici declaració del camí 19 del Catàleg de Camins

Document: Informe jurídic

INFORME JURÍDIC

1. ANTECEDENTS

En data 11 d'agost de 2023 (RGE 6747/2023) Dieter Kubli, amb NIE ****1580*, actuan en nom i representació de la Fundació Na Carro, amb CIF G-16603482, presentà una sol·licitud mitjançant la qual, prèvia exposició de les al·legacions que s'hi desenvolupen, sol·licità:

“- Que se declare, de oficio, la nulidad de pleno derecho de todo el procedimiento iniciado mediante acuerdo de esta Corporación de fecha 29 de Septiembre de 2009 y aprobado mediante la resolución de fecha 14 de mayo de 2013, por el que se declara camino público el camino de na Carro (número 19 del Catálogo de Caminos Públicos”.

Com a fonament d'aquesta sol·licitud es formulen les al·legacions que es poden examinar a l'escrit presentat i de les quals, als únics efectes d'oferir un resum, en destacam els següents punts:

“La resolución mencionada es nula de pleno derecho porque lesiona el contenido esencial de los derechos y libertades susceptibles de amparo constitucional toda vez que se ha infringido el derecho de defensa al impedirse que el causahabiente de mi principal pudiera hacer al·legacions sobre la declaración como camino público del que transcurre por la finca “Na Carro. (...)

“El órgano autor del acto procedió a realizar todas las notificaciones mediante su publicación en el BOIB y no se intentó la notificación en persona. (...).

“En consecuencia y tan solo por la inexistente notificación personal de los diferentes actos y resoluciones tomadas en el expediente procede, de conformidad con el artículo 47, 1, a) de la Ley de régimen jurídico de las Administraciones Públicas y el procedimiento administrativo común que se acuerde por este consistorio la nulidad de pleno derecho del expediente administrativo por el que se acuerda la calificación como Camino Público del que transcorre a través de la Finca na carro. (...)

“5 La resolución dictada tiene un contenido imposible (...) cuando el Catálogo habla de llegar hasta el Camino de Son canals no se entiende a qué parte y, en segundo lugar, que el camino no tiene sentido alguno al ir en paralelo y a poca distancia de otro camino público con el mismo destino lo que debe motivar la nulidad de su indeterminado trazado”

Signatura 1 de 1
Tomeu Fiol Obrador
13/06/2025

Per descarregar una còpia d'aquest document consulteu la següent pàgina web	
Codi Segur de Validació	7b7b97f292a943e0a7ccd3fc242724a6001
Url de validació	https://seu.arta.cat/absis/Idi/arx/IdiArxabsaweb/asp/verificadorfirma.asp
Metadades	Origen: Origen administració Estat d'elaboració: Original

“tal y como figura en el mismo Catálogo el tramo tercero de dicho camino es impracticable. (...) la jurisprudencia exige que para la declaración de un camino público debe haber una justificación y una motivación que haga decaer la propiedad privada en favor del interés público”.

“Por último y no menos importante resulta absurdo declarar camino público un camino que transcorre paralelo a otro camino público apenas a unos pocos metros de aquel”((...)

“Es absolutamente rechazable e irresponsable que en estas condiciones se haya declarado camino público el camino de Na Carro invadiéndose la intimidad de la propiedad sin que haya una justificación o motivación para la declaración cuya nulidad se solicita”.

2. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

2.1 Sobre la naturalesa de l'acte objecte de la sol·licitud de revisió d'ofici, la seva base documental, la tramitació i adopció de l'acord.

El Ple de l'Ajuntament d'Artà, en sessió de 29 de setembre de 2009, aprovà la inclusió de tota una sèrie de camins a l'Inventari de Béns Municipals, a l'epígraf de béns immobles, com a vies públiques. Entre aquests camins s'inclougué el següent: “19. Camí de l'Ermita de Betlem per Son Sureda”.

El punt de partida i base documental per a l'adopció d'aquest acord fou el 'Catàleg de Camins del Terme Municipal d'Artà elaborat pel Departament de Promoció i Ocupació – FODESMA del Consell Insular de Mallorca l'any 2003.

Aquest document fou el resultat del treball d'un equip especialitzat. A la Introducció del Catàleg mateix s'explica, entre d'altres extrems, la metodologia seguida:

“Per a la realització d'aquest estudi, la metodologia s'ha basat en unes passes ben concretes: la revisió de la bibliografia i cartografia existent, la recerca documental als arxius, el recorregut sistemàtic dels camins localitzats a les fonts escrites (dut a terme entre els mesos de juny de 2002 i març de 2003), traslladant-los als fulls del “Mapa Topogràfic Balear”, escala 1/5.000 de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori (1994), les entrevistes a persones majors d'Artà, i finalment, la redacció de l'estudi.”

Igualment, a la Introducció s'inclou un apartat de consideracions jurídiques de les quals podem ressenyar, als efectes de l'objecte d'aquest informe, les següents.

“Els camins com a béns d'ús públic són: inalienables, inembargables e imprescriptibles (art. 80 de la LBRL). D'aquests tres elements el que ara més ens interessa, pel que fa als camins, és el fet de la imprescriptibilitat, ja que evita que els propietaris confrontants pel fet de tancar el camí durant un determinat temps pugui arribar a adquirir la seva propietat per prescripció adquisitiva (usucapió). (...)

a) Estam davant un inventari purament administratiu. Serveix a la pròpia Corporació pel control del seus BÉNS, per tant, la seva inscripció no és constitutiva. No essent necessària, ni tampoc és regulada, cap tràmit d'informació pública per a procedir a inventariar un bé que, ja de fet, pertany a l'Administració.”

b) No té un suport físic determinat. Per la qual cosa és possible incorporar plànols, que en el cas dels camins, informarien clarament del seu recorregut i partions. Inventariar un camí sense establir clarament per on passa no és massa efectiu, i més en els casos d'alguns camins rurals que es poden fer desaparèixer amb certa facilitat. De tota manera en el cas

de què algun colindant no estigui d'acord amb el traçat del camí, pot reclamar a l'Administració que realitzi la delimitació o fitació (art. 56 del RBEL). També s'ha de dir que la fitació no és un requisit previ per inventariar un bé immoble com són els camins, en aquest sentit tenim la sentència del TS de 28 de abril de 1.989: "El deslinde no es requisito previo para el acto de inclusión en el inventario".

c) El títol d'atribució del camí a la Corporació Municipal pot ésser la Llei (art. 609 del Codi Civil i 10 del RBEL), i en aquest cas, serien d'aplicació els citats articles 344 del Codi Civil i 74.1 del TRRL. Per tant, quan ens trobem davant un camí que ha estat obert al públic i ha tingut un ús general des de temps immemorial, podem presumir que estam davant un camí públic. Si a més tenim constància de que l'Administració ha intervingut sobre ell, es reforça més la propietat pública del camí, encara que com ja hem dit, aquest darrer element no és tan decisiu com l'ús públic del camí i que estigui obert al públic.

En un altre apartat del Catàleg, en el de Conclusions, s'indica:

3- Atesa la documentació que s'ha trobat, es pot fer una relació dels camins que apareixen explícitament com a públics o en els que l'administració ha intervingut al llarg del temps. Segons aquesta documentació i sense perjudici que l'Ajuntament consideri la necessitat de l'obertura d'un expedient d'investigació, d'acord amb l'apartat 2.1.5 d'aquest catàleg, reuneixen els requisits mínims per a ser inclosos a l'inventari de Béns Municipals d'Artà (apartat 2.1.4), els següents camins: (...)

19- CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA.

Tornant, a l'acord del Ple, en sessió de 29 de setembre de 2009, aquest va resoldre:

"1. Aprovar la inclusió dins l'Inventari de Béns Municipals, a l'epígraf de béns immobles, com a vies públiques, dels camins següents: (...)

19- CAMÍ DE L'ERMITA DE BETLEM PER SON SUREDA. (...)

2. Exposar a informació pública, per un termini de dos mesos comptat a partir del dia següent de la publicació d'aquest anuncia al BOIB, la relació de camins municipals que s'inclouen dins l'Inventari de Béns Municipals, a l'epígraf de béns immobles, com a vies públiques, així com la documentació obrant a l'expedient administratiu; termini durant el qual tots aquells que hi estiguin interessats podran examinar la documentació en el Departament d'Obres d'aquest Ajuntament, i podran presentar els suggeriments, al·legacions o reclamacions que considerin oportunes. Una vegada transcorregut aquest termini, es considerarà aprovada definitivament la inclusió dels camins relacionats a l'Inventari de Béns Municipals, en el cas que no s'hagin presentat suggeriments, al·legacions o reclamacions."

Aquest acord es publicà al BOIB núm. 167 de 17 de novembre de 2009. Durant el termini d'informació pública es presentaren dues al·legacions, cap d'elles referides al camí número 19.

Posteriorment, el Ple de l'Ajuntament d'Artà, en sessió de 31 d'octubre de 2012, acordà:

En primer lloc, punt 1 i 2, resoldre les al·legacions presentades (una estimació parcial i una desestimació, no referides al camí en qüestió). Tot seguit:

“3. Aprovar, amb caràcter definitiu, la inclusió dins l’Inventari de Béns Municipals. A l’epígraf de béns immobles, com a vies públiques, dels camins següents: (....)

19. Camí de l’Ermita de Betlem per Son Sureda. (...)

Les dades necessàries per a la individualització d’aquests camins, especialment pel que fa als seus límits, longitud i amplària són les que consten al Catàleg de camins del terme municipal d’Artà elaborat per Fodesma, la qual cosa es fa constar als efectes del compliment d’allò que preveu l’article 20 del Reglament de béns de les entitats locals, aprovat pel reial decret 1372/1986, de 13 de juny. (...).”

No es té coneixement, llevat d’error, de la interposició d’algun recurs administratiu o contenciós administratiu contra aquest acord per la qual cosa va esdevenir ferm i consentit.

2.2. Sobre el contingut del Catàleg de camins referit específicament al Camí de l’Ermita de Betlem per Son Sureda

Al Catàleg de Camins hi consta, a més de la fitxa i en resum, el següent:

“DOCUMENTACIÓ ARXIVÍSTICA LOCALITZADA:

En el ple celebrat per l’Ajuntament d’Artà el 3 de març de 1914 es va acordar l’inici de les obres d’habilitació “del camino vecinal de este termino llamado de la Ermita que empieza en Artá y siguiendo en su comienzo el camino vecinal llamado de Can Canals pasa por Son Sureda y Can Canals y termina en la Ermita pública de Ntra. Sra. de Belen con una longitud aproximada de nueve kilometros, camino que fue declarado vecinal por el Sr. Gobernador Civil en 21 de Abril de 1887 y a fin de poder concurrir al II Concurso de subvenciones y anticipos que ha de celebrarse en Palma el dia 25 del actual...” (AMA. Sig. 54).

El 17 de març de 1914 l’Ajuntament d’Artà va procedir a l’admissió de reclamacions verbals en contra de la declaració d’utilitat pública del camí veïnal d’Artà a l’Ermita de Betlem per Son Sureda (AMA. Sig. 54). En el Boletín Oficial de la provincia de Baleares núm 7399, de 2 de juny de 1914, es publicà un llistat dels camins admesos provisionalment al segon concurs de subvencions per a camins veïnals, on apareix el camí d’Artà a l’ermita de Nostra Senyora de Betlem per Son Sureda.

Aquest concurs es regia segons la llei de camins veïnals de 29 de juny de 1911 i el reglament per a la seva execució de 23 de juliol de 1911. Segons l’article 1er de la llei “Se considerarán como caminos vecinales, a los efectos de la presente Ley, los caminos carreteros de servicio público establecidos en condiciones de economía que no sean de cargo exclusivo del Estado, de las Provincias o de los Municipios.

No podrá concederse subvención, ni empezarse la construcción de un camino vecinal sin la previa declaración de utilidad pública decretada por el Ministerio de Fomento, mediante información pública practicada al efecto...”

Per altra banda, l’article 1er del reglament per a l’execució de la llei de camins veïnals diu: “1. Son caminos de servicio público a los efectos de la Ley: los que enlacen un pueblo con otro, con una estación de ferrocarril, con un puerto, cala o embarcadero, con un mercado o establecimiento de servicio o utilidad pública o con una carretera construida o camino vecinal en buen estado de conservación por los cuales se pueda ir a cualquiera de

esos puntos; los que enlacen dos de éstos; los que dentro de un Municipio enlacen la cabeza del mismo con los suburbios, en caso de que estén separados por parte no edificada en más de dos kilómetros; o los que así sean declarados de Real orden, oído el Consejo de Obras públicas y el de Estado” (AGCM. Sense signatura).

Aquest camí apareix esmentat en el nom del pont al camí de Son Sureda, inclòs en el Catàleg de Béns Immobles del Terme Municipal d'Artà (2002) amb la signatura ART 332.

DOCUMENTACIÓ BIBLIOGRÀFICA:

- A la revista *Bellpuig* de desembre de 1973 apareix un article dedicat al Pas del Parral, on es parla del camí de l'ermita de Betlem per Son Sureda:

“ [...] Tornam a prendre el torrent que ara s'escanya entre les roques esquerpes de la vorera, enmarcant el rost, aspre de bell nou, fins a sortir a l'altra banda i dur-nos al creuer on conflueixen els saragalls d'el Serral de Sa Lluna i el d'El Nou de s'Aliga, prop de la Cova dels Nenets [...] El tirany, pren ara per sa Cresta d'es Corral de Sa Basiva, deixant un saregall a cada banda i investint cap a Sa Talaieta; després de deixar Les Penyes d'en Xuia Vella en dos llongos arribam a l'entrellum: El Coll Ravell. FODESMA Camins del terme d'Artà [...] el costat del caminó que vinguent de l'Ermita porta cap a Son Fortè pel Coll Feraix, Sa Coma Gran i Sa Font des Poll. Mes prop el Puig del Cor i el bosc d'arbocers que cobreixen Les Madrioles per on baixa un caminó que també porta a la Vila passant prop de la Cova de Cent pams de paladar [...] Partim cap a Na Carro per La Clova de ses Figueres que té al darrera El Puig Forellat i sortim per Na Freda i S'Hort de Son Sureda al camí que ara ja enquitranat ens portarà fins a Artà per dins els establiments de Can Canals. [...]”

Aquest era el camí transitat a l'antigor pels estadans dels establiments primers de Sa Colònia. Aspre, llarg i solitari” (pàg. 181-182).

- GILI (1993), a la seva obra *Artà en el segle XVI*, presenta una llista de camins que apareixen sovint a la documentació arxivística d'aquest segle. Entre ells hi trobam, amb data de 1552, el camí públic pel qual se va a la possessió de Joan Sureda (pàg. 25) i amb data de 1568, el camí públic pel qual se va a la mar i a diverses possessions (Can Canals, Son Sureda, Binialgorfa) (Pàg. 26).

CARTOGRAFIA ON APAREIX:

- *Mapa militar de España formado por el cuerpo del Estado Mayor (1913 -1921)*. Escala 1/100.000. Apareix aproximadament.

- *Mapa Militar de España formado por el Cuerpo del Estado Mayor del Ejército (1930- 31, 2a edició)*. Escala 1/100.000. Apareix aproximadament.

- DARDER PERICÀS, Bartomeu (1932). *Mapa Geològic de les Serres de Llevant de l'Illa de Mallorca*. Escala 1/50.000. Apareix aproximadament.

- *SERVICIO CARTOGRÁFICO DEL EJÉRCITO (1948)*. *Cartografía Militar de España*. Full 672 (Artà). Escala 1:50.000.

- *DIRECCIÓN GENERAL DEL INSTITUTO GEOGRÁFICO CATASTRAL (1955)* *Término municipal de Artà*. *Bosquejo planimétrico*. Escala 1/25.000. Apareix el tram 1.

- MASCARÓ PASARIUS, Josep (1958). *Mapa General de Mallorca*. Escala 1/31.250. Apareix aproximadament.

- *SERVICIO CARTOGRÁFICO DEL EJÉRCITO (1961)*. *Cartografía Militar de España*. Escala 1/25.000. Full 672-II i III. Apareix parcialment el tram 4.

- *INSTITUTO GEOGRÁFICO NACIONAL (1985)*. *Mapa Topográfico Nacional de España*. Escala 1/25.000. Full 672-III i IV (40-26). Apareix el tram 1 i parcialment el tram 5.

- *SERVICIO CARTOGRÁFICO DEL EJÉRCITO (1989). Cartografía militar de España. Escala 1/50.000. Full 672-III i 672-IV (40-26). Apareix el tram 1 parcialment i el tram 5 majoritàriament.*

- *CONSELLERIA D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI, COPOT (1994). Mapa Topogràfic Balear. Escala 1/5.000. Apareixen els trams 4 i 5. (...)*

2.3 Normativa d'aplicació a les sol·licituds de revisió d'ofici

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LRJAP-PAC) regula en el seu Títol V la revisió dels actes en via administrativa, el qual dedica el seu Capítol I a la revisió d'ofici on trobam l'article 106 (apartats 1 a 3):

“Article. 106. Revisió de disposicions i actes nuls

1. Les administracions públiques, en qualsevol moment, per iniciativa pròpia o a sol·licitud d'interessat, i amb el dictamen favorable previ del Consell d'Estat o òrgan consultiu equivalent de la comunitat autònoma, si n'hi ha, han de declarar d'ofici la nul·litat dels actes administratius que hagin posat fi a la via administrativa o que no hagin estat recorreguts dins el termini, en els supòsits que preveu l'article 47.1.

2. Així mateix, en qualsevol moment, les administracions públiques d'ofici, i amb el dictamen favorable previ del Consell d'Estat o òrgan consultiu equivalent de la comunitat autònoma, si n'hi ha, poden declarar la nul·litat de les disposicions administratives en els supòsits que preveu l'article 47.2.

3. L'òrgan competent per a la revisió d'ofici pot acordar motivadament la inadmissió a tràmit de les sol·licituds formulades pels interessats, sense necessitat de sol·licitar el dictamen del Consell d'Estat o òrgan consultiu de la comunitat autònoma, quan aquestes no es basin en alguna de les causes de nul·litat de l'article 47.1 o manifestament no tinguin fonament, així com en el supòsit que s'hagin desestimat pel que fa al fons altres sol·licituds substancialment iguals.”

Com veim, aquest precepte es remet als supòsits de l'article 47 de la mateixa LRJAP-PAC:

“1. Els actes de les administracions públiques són nuls de ple dret en els casos següents:

- a) Els que lesionin els drets i les llibertats susceptibles d'empara constitucional.
- b) Els dictats per un òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria o del territori.
- c) Els que tinguin un contingut impossible.
- d) Els que siguin constitutius d'infracció penal o es dictin com a conseqüència d'aquesta.
- e) Els dictats prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat dels òrgans col·legiats.
- f) Els actes expressos o presumptes contraris a l'ordenament jurídic pels quals s'adquireixen facultats o drets quan no es tinguin els requisits essencials per adquirir-los.

g) Qualsevol altre que s'estableixi expressament en una disposició amb rang de llei.”

Tornant al Capítol I del Títol V, hem de ressenyar que l'article 110 disposa:

“Article 110. Límits de la revisió

Les facultats de revisió que estableix aquest capítol no es poden exercir quan, per prescripció d'accions, pel temps transcorregut o per altres circumstàncies, el seu exercici sigui contrari a l'equitat, a la bona fe, al dret dels particulars o a les lleis.”

2.4 Anàlisi de la concurrència o no de motius per a inadmetre la revisió d'ofici sol·licitada

2.4.1 Sobre la suposada lesió als drets i llibertats susceptibles d'empara constitucional

La sol·licitud addueix com a motiu principal una suposada lesió els drets i les llibertats susceptibles d'empara constitucional tot al·legant la falta de notificació personal dels actes que es discuteixen.

No obstant això, de l'examen de la naturalesa i contingut de l'acte objecte d'aquesta sol·licitud hem de ressenyar el següent:

L'acord del Ple de dia 30 d'octubre de 2012, i més concretament pel que fa al denominat camí 19 (de l'Ermita passant per Son Sureda) es limita a ser a un acte formal d'inclusió a l'inventari municipal de béns d'aquest camí que ja, d'acord amb la documentació arxivística aportada, ja havia estat objecte de consideració com a camí públic municipal amb moltíssima anterioritat i per diverses autoritats públiques.

En efecte, com hem vist: *“En el ple celebrat per l'Ajuntament d'Artà el 3 de març de 1914 es va acordar l'inici de les obres d'habilitació “del camino vecinal de este termino llamado de la Ermita que empieza en Artá y siguiendo en su comienzo el camino vecinal llamado de Can Canals pasa por Son Sureda y Can Canals y termina en la Ermita pública de Ntra. Sra. de Belen con una longitud aproximada de nueve kilometros, camino que fue declarado vecinal por el Sr. Gobernador Civil en 21 de Abril de 1887 y a fin de poder concurrir al II Concurso de subvenciones y anticipos que ha de celebrarse en dia 25 del actual”.*

Per tant, l'acord adoptat pel Ple d'inclusió d'aquest camí a l'inventari municipal no fou més que la continuïtat lògica de resolucions administratives molt anteriors i amb posterioritat a la realització d'un estudi detallat i especialitzat de la documentació arxivística existent, cartografia, altra documentació, inspecció “in situ”, etc. , tal i com hem exposat a les consideracions anteriors.

L'acord no té cap caràcter constitutiu en tant que el camí ja havia estat declarat formalment veïnal al segle XIX i s'hi havien fet intervencions d'habilitació a principis del segle XIX i així consta clarament a la documentació preparatòria dels acords.

Amb tot, i a diferència d'allò que es recomanava al Catàleg, s'acordà un tràmit d'informació pública que fou publicat al BOIB juntament amb la primera aprovació i la definitiva, en ambdós casos amb menció expressa d'aquest camí.

S'ha de tenir en compte que la pròpia Llei 39/2015 (LRJAP-PAC), com ja feia l'anterior

Llei 30/1992 aleshores vigent, preveu, en el seu article 45 que els actes administratius siguin objecte de publicació en determinats supòsits com és quan l'acte tengui per destinatari a una pluralitat indeterminada de persones. La incorporació a l'inventari municipal de tota una sèrie de camins a partir d'un catàleg amb un abast de tot el terme municipal té clarament per destinataris a tota la pluralitat indeterminada de persones que poden tenir dret i/o interessos particulars o també de caire general. Resulta impossible la notificació personal a totes elles.

En aquest context es considera que no té cap fonament l'al·legació de violació d'un dret o llibertat fonamental dels recollits a la Constitució Espanyola la vulneració dels quals permet l'accés al recurs d'empara.

La Llei articula les garanties adients per als propietaris que es puguin sentir perjudicats en els seus drets i interessos legítims. De fet, i relacionat amb el cas que ens ocupa aquest camí ha estat objecte d'actuacions administratives municipals per a la seva recuperació possessòria i la propietat de la finca confrontant ha pogut exercir i exerceix la defensa dels seus drets amb total garantia.

Amb total respecte a les resolucions administratives o jurisdiccionals que puguin recaure sobre la controvèrsia suscitada o que es puguin suscitar a l'entorn d'aquest camí, cal considerar que l'aprovació de la seva inclusió a l'inventari municipal a partir de la base documental i estudi multidisciplinar detallat que ofereix el Catàleg, amb el precedent d'anteriors i molt antigues resolucions administratives que ja han considerat com a públic aquest camí, de cap manera pot implicar una violació d'un dret o llibertat fonamental, i manco quan s'ha obert un tràmit d'informació pública i s'han publicat els acords.

Per aquesta raó, tot i que s'al·legua una causa de nul·litat de l'article 47.1 (vulneració de dret fonamental) tal al·legació està manifestament mancada de fonament.

El procediment seguit i els acords adoptats no han vulnerat cap dret fonamental. Cal ressenyar el fet que les resolucions administratives de les quals es pretén la revisió d'ofici no varen fer altra cosa que confirmar resolucions administratives anteriors i van ser objecte de publicitat. A més, s'ha de remarcar la característica essencial de la imprescriptibilitat dels béns de domini i ús públic.

2.4.2 Sobre l'al·legació de tractar-se d'un acte amb contingut impossible

Hem de fer menció també a l'al·legació que es fa que el contingut de l'acte seria impossible, però tal al·legació també està mancada manifestament de fonament. El camí està perfectament documentat a les fonts arxivístiques i cartogràfiques esmentades al Catàleg. No ha deixat d'existir com a conseqüència d'una catàstrofe o similar.

2.4.3 Sobre l'al·legada proximitat d'un altre camí públic en paral·lel

Igualment, aquesta al·legació està mancada manifestament de fonament. En res obsta al seu caràcter de públic que hi pugui haver-hi un altre camí relativament proper.

2.4.4 La revisió sol·licitada infringiria els límits de la revisió ex article 110 de la Llei 39/2015 (LRJAP-PAC)

De conformitat amb l'article 110 de la LRJAP-PAC:

“Les facultats de revisió que estableix aquest capítol no es poden exercir quan, per prescripció d'accions, pel temps transcorregut o per altres circumstàncies, el seu exercici sigui contrari a l'equitat, a la bona fe, al dret dels particulars o a les lleis.”

En el cas que ens ocupa la revisió d'ofici dels acords implicaria infringir aquests límits legals.

Això és així, en primer lloc, atès el temps transcorregut, quasi 13 anys, des de l'acord del Ple d'octubre de 2012, per la qual cosa resultaria clarament extemporània des d'un punt de vista lògic.

A més, intentar fonamentar tal revisió en una pretesa però inexistent vulneració d'un dret fonamental resultaria contrari a l'equitat i a la bona fe.

El procediment d'inclusió a l'inventari de camins es va fer amb la suficient publicitat i, amb tot cas, amb tota la que resultà possible.

3. CONCLUSIONS

En conseqüència, resulta d'aplicació l'article 106.3 de la Llei 39/2015 (LRJAP-PAC) i l'òrgan competent per a la revisió d'ofici pot acordar motivadament la no admissió a tràmit de la sol·licitud formulada per l'entitat interessada, sense necessitat de sol·licitar el dictamen del òrgan consultiu de la comunitat autònoma.

D'acord amb els antecedents i amb les consideracions jurídiques que s'han desenvolupat, es proposa al Ple de l'Ajuntament d'Artà adoptar el següent acord:

1. Aprovar la no admissió a tràmit de la sol·licitud, presentada per la Fundació Na Carro, interessant l'inici del procediment de revisió d'ofici en relació als acords del Ple, en sessions de 29 de setembre de 2009 i 30 d'octubre de 2012, d'inclusió a l'inventari municipal de béns del camí denominat Camí de l'Ermita passant per Son Sureda (19).

2. Notificar a l'entitat interessada aquest acord amb indicació dels recursos pertinents

Artà, document signat electrònicament

El TAG adscrit al Departament d'urbanisme
Bartomeu Fiol Obrador